

AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN
IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING
DAILY NEWSPAPER

NO. 170

CLEVELAND, OHIO, MONDAY MORNING, JULY 20TH, 1936

LETO XXXIX. — VOL. XXXIX.

Zedinjenim državam Šanske homatije so se ni bali pomanjkanja živil

izbruhnile v kravljem revolucioni

Washington, D. C., 19. julija. Ameriškemu narodu se ni treba dati nikakega pomanjkanja živil zaradi sedanje suše. Tako izjavlja dr. A. G. Black, načelnik Bureau of Agricultural Economics, ki je del poljedelskega departmента.

Panjedelskih pridelkov bo letos dovolj za vse potrebe prebivalstva Združenih držav. Možno pa je, da bodo nekaterim pridelkom in potrebskim cene nekoliko poskočile, in to zlasti sirovemu maslu, jajcem, siru in boljši vrsti govedine. Na drugi strani pa se pričakuje znižanje cen krompirju, klobuji manjšemu pridelku istega zaradi suše, prasičem, slabše vrste govedini, bravini, perutnini in volini.

Gledate cene pšenice se pričakuje, da bo ostala na isti višini kar je bila zadnjih tri leta.

Chicago, 17. julija. Na tukajšnja koruzna polja že dva tedna pripeka sonce z neznošno vročino, kakršne se ne pomnijo, na vidi pa ni nobene olajšave. Cena koruz se je podražila za 4 cente pri bušlju ter se prodaja po 89 centov bušlj. Vsaj še dva dni ni pričakovati nobene vremenske olajšave.

V Arkansas City je vladala v četrtek nova rekordna vročina, ki je znašala 114 stopinj.

V državi Michigan je zavladalo hladnejše vreme, zaradi česar se je pričelo manjšati število smrtnih slučajev, katerih pa je vendar zaznamovali 606 v državi. V Minnesoti, kjer je zaradi vročinskoga vala največ oseb izgubilo življenje, znaša število smrtnih žrtv 753. V državi Illinois so našeli 479 žrtv, v Iowi 323, v Ohio 316, v Wisconsinu 448 in v Missouri 316.

Nekaj dežja in nalinov je bilo v državah Texas, Georgia, Illinois, Indiana, Kentucky, Missouri in Montana.

Smrtna kosa

V mestnih bolnicah je preminula Josephine Salehar, rojena Lube, po domače Hočevarjeva, v starosti 73 let. Stanovala je na 16201 Parkgrove Ave. Pokojnica je bila doma iz vasi Piševce, fara Šmihel na Dolenskem, od koder je prišla v Ameriko leta 1892. Tukaj zapušča hčer Agnes, poroč. Laušin in sina Franca Marasiča, v Columbušu hčer Frances in Kansas City hčer Josephine in Rockwood, Pa. hčer Mary. Soprog Frank ji je preminil že leta 1901. Pogreb se bo vršil v torej zjutraj ob desetih iz August F. Svetkovega pogrebnega zavoda, 478 E. 152nd St. na Highland Park pokopališču. Naj v miru počiva, preostalom pa naše iskreno sožalje.

40-letnica poroke v Lorainu

V Lorainu sta praznovala 40-

letnico poroke Mr. in Mrs. Anton Jakopin, 1682 E. 33rd St. —

Praznovanje se je vršilo v Slovenskem narodnem domu v Lorainu. Navzočih je bilo nad sto gostov, sorodnikov in prijateljev. Zakončan Jakopin sta se poročila v Sloveniji; v Lorainu živita zdaj že 34 let. Od desetih otrok, ki so se jima rodili v zavodu, jih živi osem. Mr. Jakopin je svoječasno delal v Nat'l Tube Co., tovarni. — Iskrne

pa naše iskreno sožalje.

Obvestila o vojaški zvezi med

Rusijo in Romunijo, kakršna

zveza že obstaja med Rusijo,

Francijo in českoslovaško. Ta-

ke zveze so zdaj edina rešitev

malih držav, ki stope na potu

nemške ekspanzije. Poraz Lige

narodov od strani Italije, izjalo-

vitev prizadevanja Locarno dr-

žav, da bi našle kako nadome-

stilo za locarnski pakt in itali-

janska odobritev nemške politi-

ke v Podonavju.

— Iskrne

čestitke!

— Iskrne

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznolascib: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo
leto, \$8.00. Posamezna številka, 3 centa.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid by carrier, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
Single copies 3 cents. European subscription, \$8.00 per year.

JAMES DREKVE and LOUIS J. PIRK, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

— 83 —

No. 170, Mon., July 20, 1936

Diplomatski poraz Anglije

V Afriki so ostale tri neodvisne države: Egipt, Liberija in Abesinija. Abesinija je imela prav tako možnost, da se ohrani in utrdi, kakor Liberija, ki se čedalje bolj otresa vručtuva Zedinjenih držav, in Egipt, ki se počasi, toda gotovo izvija iz oprijema Velike Britanije. Zato je bilo treba abesinsko cesarstvo, ki je predstavljal kup z najbrezobzirnejšo silo še v zadnjih stoletjih podjavljene plemen, modernizirati. Tega pa Haile Selassie, ki je bil sicer zelo premeten, toda ne dalekovid en državnik, ni umel, dasi mu je veliko nasprotstvo med gospodarskimi interesami evropskih velesil v njegovem cesarstvu dajalo možnost, da se ž njimi okoristi v prid politične neodvisnosti lastne države, če bi namreč istočasno znal svojim narodom dati novo politično in socialno ureditev ter kulturo. Toda Haile Selassie, ki je bil prav za prav nezakoniti uzurpator, je samo z brezobzirnim absolutizmom krotil sebi nevarne fevdalne poglavarje ali rase, fevdalizma samega pa se ni doteknil, tako da je bil odpor proti tujemu osvajalcu zelo oslabljen po neverjetno zaostalih socialnih razmerah, v katerih je velika večina prebivalcev v državi, kjer bi se ob pravem notranjem miru cedila med in mleko, predstavljal maso sužnjev. Cesar je dohodek plemenskih samodržev zelo prikrašal, pri tem pa je bogatil sam sebe in svojo dedno posest, dočim se je ljudstvo nezaslišano izrabljalo in je pripisati le tisočletni pripadnosti na nacionalno tradicijo, če je osvajalec naletel na junaški, a žal, neuspešen odpor posameznih poglavarjev in plemen ter vojskovodij, ki so razpolagali z nezadostnimi in po večini popolnoma primitivnimi sredstvi obrambe.

Seveda je treba priznati, da je učinkovitost posvetovanj, opominov in ukrepov Zvezne narodov bila že vnaprej podobno kakor v kitajsko-japonskem sporu, v katerem je Zvezna narodov istotako nečastno podlegla, bistveno podmirana po nasprotnem stališču Francije in Anglije, katemu sporu se ima Italija v znaten delu zahvaliti za svoj uspeh. Francija se zasedla Abesinije ni ustavlala, ker je le v njenem interesu, če se osvajalne težnje Italije, ki so dolej ogrožale francoske postojanke na Sredozemskem morju, vežejo na abesinsko zemljo in okrejeno od obal, kjer so prizadeti interesi Velike Britanije. Komur ni politika nič drugega, kakor zasedovanje in varstvo lastnih koristi, pa naj drugi trpijo škodo ali ne, bo stališče Francije takoj razumel. Manj razumljivo je obnašanje Velike Britanije, o kateri so do zadnjega menili, da je njen omahovanje, zavlačevanje in načeloma nepopustljivo, dejansko pa zelo protislorno in v odločnih trenotkih nerazumljivo ter včasih naranost pasivno zadržanje bilo preračunano in smotreno. Zdaj pa prevladuje povsem drugo mnenje, da namreč Velika Britanija pogreša danes na svojem krmilni tiste močne, odločne in pred nobenim ozirom ne ustavlajoče se roke, ki vodi danes usodo Italije, ako morda Velika Britanija ne bo zastavila svojega velikega vpliva in moči, ki je za danes le ogrožena, zdaj ali pa v bližnji bodočnosti, ko bo položaj nekoliko ugodnejši. Tega ni mogoče vedeti, žanekrat pa bodo plačali račun diplomatske politike, ki je omogučila Italiji tako nepričakovano velik in nagel uspeh, tisti, ki so bili potegnjeni v sankcijsko politiko.

Ker se pred resnicami ne sme zapirati oči, je treba končno že priznati, da je tudi vojaški uspeh Italije velik. Organizacija abesinske ekspedicije, kjer je k uspehu pripomoglo tudi v veliki meri prenašanje ogromnih težav, je bila sijajna. Razgibati, petintriideset divizij, spraviti v akcijo potrebo moralno razpoloženje civilnega prebivalstva in vojaštva, vojno ozemlje prepresti s komunikacijami tako rekoč v utriku očesa ter ustvariti omrežje najmodernejših prevoznih sredstev, obenem z vojskovanjem opraviti v ozadju civilizatorično tehnično delo največjega obsega, to je, kar mora vsak resnicoljbeni človek priznati, uprav orjaško delo, ki so ga mnogi od začetka smatrati za bluf ali za blaznost, pa se je vendar izkazalo kot zamisel in izvedba moža, ki ve, kaj hoče, ki je postavil vse na kocko, ne da bi se mu mogla očitati ena sama neprevidnost, nesmotrenost in slepota. Resnicni na ljubo je treba priznati, da je Mussolini pri tem pokazal neverjeten pogum, da je kljuboval vsem težavam, pred vsem pa odporu najmočnejšega imperija sveta, pred katerim se ni niti za hip ustrashil. Svojo namero je izvedel pred nosom nasprotnika, njegovi transporti so vozili sredi mogočnega angleškega vojnega brodovja čete in potrebsčine v Afriki.

To so dejstva, pred katerimi danes ni mogoče zapirati oči...

Mati peterih otrok obešena v Angliji

Exeter, Anglija, 18. julija. — Družina Charles Hochevar iz Maple Heights se tem potom iskrerno zahvaljuje dekljam, ki so nosile krsto njih preminule Bryant, mater petih otrok, ki je hčerke Mary Louise, jo spremi zastrupila svojega moža. Obešili so jo v zgordnjih jutranjih urah, da se tako izognje demonstracijam, ki so postale splošne ob priliki justifikacij na Angleškem.

Kadar obišete jezersko razstavo, ne pozabite se ustaviti v gostilni "Ljubljana."

"Roughing it"

(Copyright by Mark Twain,
piše Madison.)

Nesmrtni ameriški pisatelj in humorist, Mark Twain, je napisal poleg drugih izbranih del, tud dve knjigi, katerima je dal naslov "Roughing it." V teh knjigah opisuje svoje potovanje v zapadne države v oih letih, ko je bilo potovanje na mulčih in konjih združeno z največjimi težavami. Vlaki so sicer tedaj že vozili, toda takovani pionirji so še vedno vozili z volmi svoje ogromne vozove in se naseljevali na zpadu.

Tudi mladi Mark Twain je bil obseden od ideje, da mora na zapad, in sicer v državo Nevado, kjer je mislil, da bo napolnil zlata, da bo ž njim pokril mesto New York. V resnicu ga je pa gnala tja ideja, da vidi nekaj novega, da se seznaní s primitivnimi ljudmi, da opazuje njih običaje in da je navzoč, ko se gradi Amerika iz divjine v civilizacijo. Vse to je tako temeljito, obenem pa še vedno in resnično opisan, da smatrajo še danes obe njegovi knjigi pod naslovom "Roughing it," kot mojstersko delo ameriške pionirske literature.

To naj bo uvod mojim par dopisom, katere bom napisal za "Ameriško Domovino" iz Geneve, kjer se nahajam te dni na počitnicah. Bodi daleč od mene, da bi prišel vsaj blizu slovitemu Mark Twainu glede njegovih idej, izrazov in originalnega humorizma, katerega do danes ne dosegel še noben ameriški pisatelj! Ampak par tednov prej, predno sem odpotoval na počitnice, sem bral ponovno (že četrto) njegovi dve knjigi "Roughing it," in mi je tako ugajalo, da sem sklenil ponarediti njegov naslov in podat pod tem naslovom nekaj skic z našega življenja na farmah.

Prestaviti na slovensko "Roughing it" je skoro nemogoče. Najbljže bi zadeli prav pomen tega naslova, če bi rekli: "kako ga lomimo," ali pa "kako se utrjujemo v delu," in zopet "kako prenašamo težko in naporna dela pionirjev." Mogoče bo prijatelj dr. Frank J. Kern imel kakšen boljši izraz, pa naj bo kakor hoče, napisal bom, kaj sem doživel v prvih petih dnevih počitnic na farmi, ki spada pod vas Cork, pod občino Harpersfield v bližini mesta Geneva, Ohio, kar vse skupaj spada pod Ashtabula okraj, ki se nahaja v Zedinjenih državah ameriških.

Pretekli petek, ko sem došpel na Gramčeve farme, sem že tam dobil Eddie Simmsa, našega slovenskega rokoborca, ki se mudi na oddihu in trainiranju na farmah. In seveda je bila ž njim tudi Roska, prijazna njegova boljša (?) polovica. Vprašaj sem stavil iz vyzroka, ker dvomim, da Eddie ne bi zmagal Rozike, če bi šlo za res. Torej v slučaju Eddita in njegove žene, ne moremo gledati žene govoriti o boljši polovici, kajti oba sta enako prijazna, vladnina, delovna, postrežljiva, samo Eddie mislim, da je bolj močan kot Roska.

Prvi večer, kot se spodobi seveda na počitnicah, smo se ga od samega veselja nažehali! Prav nič me ni sram to povedati, kajti vsi cenjeni čitateli, ki bodo brali te vrstice, so bili od prvega do zadnjega že nažehani večkrat v življenju. Par kapelj preveč nikomur ne škoduje, samo če si pri tem ohranite razum in rabite pamet, kar smo tudi vsi od našega gospodarja pa do najmlajšega sina Johnita tudi storil. Naše priznamta greh, da sem prvi večer počitnic ob zvokih Simmsove harmonike postal tak vesel, da sem pograbil domačega psa Jeckita in sem plesal

ž njim eno polko. Za valček pa psa nisem mogel pregovoriti, da bi me spremjal. Pa sem prijet mačko, ki se bolj zastopila na valcerje kot polke. In žalostno priznam, da zna mačka bolj plesati kot jaz, kajti parat me je pošteno okrampala po parkljih, ker nisem naredil pravega koraka, a Jackie se je pa potuljeno smejal v bližini.

Hu, al' je bilo vroče! Vi, prijetljivi v Clevelandu, imate prav paradiž. Ko dobim zjutraj clevelandski Plain Dealer in vidim, da ste imeli preko dneva samo 94 stopinj vročine, ste lahko hvaležni, da niste na počitnicah na farmah. Naš boss Jože Gramc gre vsake pol ure pogledat na toplemer, da reporta, kako je vroče. Enkrat reče, da je 102, enkrat 104, in enkrat (ko je skrivel zakuril pod topomerom) je pa naznal s prepadenim obrazom, da topomer kaže 125! Ker pa takih topomerjev ne delajo na svetu, ki bi za nas zemljane kazali 125 stopinj vročine, sem pa šel v Gramčeve klet in prinesel kos ledu in ga postavil na topomer. Živo srebro se je kar sesulo navzdol in kazalo—40 stopinj! "Jože, poglej, kako je hladno pri nas!" sem zaklicil bossu Jožetu, ki je res prišel, da pogleda na topomer. Ko je videl Jože, da kaže uradna statistika 40 stopinj, je slišno izjavil, da je topomer znotrel, obrisal si je trikrat s francosko naravo ruto obraz, od katere so tekle gorke srage, in se je v kevder, kamor ga je zvesto spremjal pes Jackie, ki se sicer ne hodi v klet hladit, pač pa vohat salamo, katero imamo tam spravljeno, da dočakamo Tineta Kosmacha iz Girarda, nakar se bo začel cirkus.

Ampak nekaj pa imamo prednosti na farmah, kakor ne dobiti v Clevelandu. Vsak, ki prihaja iz Clevelandu — in gostov imamo vsak dan dovoj — namreč hodijo vohat naš pelinovec, rožmarin in pivo, kakor voha Jackie salamo — vsi Clevelandčani (jaz sem te tedne farmar) torej vsi Clevelandčani pripovedujejo, da je tam tudi zvečer in po noči nezhošno vroče, tako da ni "moč spati."

Pri nas je pa ravno narobe! Po dnevu zjamo ko vrane, a proti večeru, od sedme ure naprej, se pa shlati in noči so tako kladne, da sem že parkrat moral bežati z ležišča na travi pred hiso v svojo sobo in se odeti s tremi blanketi, da nisem zmernil. In če ne verjamete, pa pridite sem in se prepričajte. Samo več vas ni treba priti kot nekako 200, ker za več ni prostora pred našim hotelom na travi.

Dan po prihodu na farme, v soboto 11. julija, sem vprašal gospodarja Gramca, da mi odkaže kakšno delo, sicer bom od same lenobe umrl in mrtev ne želim vrniti se k uredništvu "Ameriške Domovine." Mr. Gramc mi je svetoval, naj vprašam za nasvet kontraktorja Eddie Simmsa. Aha, sem si mislil, da me bo salaminško prematal kot izkušen rokoborec. "Joe!" sem dejal, "gmah! S Simmsem se jaz ne bom metal. Mogoče bi ga sicer premagal, toda kaj bi potem rekla Roska, njegova ženica, ki je tudi precej junaške sorte!"

Na pomoč je prišla Mrs. Mary Gramc pa njen oča. Oče Mrs. Gramčeve so obljubili, da prevzamejo karpentarsko delo, če jaz prevzamem barbarsko. Takisto pa ja, sem rekel. Zjutraj v soboto sva šla z Gramcem v Genevo, kjer sva kupila tri galone barve, lepo grašto-zeleno, in ko sva prišla čez eno uro nazaj, so oče Mrs. Gramčeve že scimprali skupaj sedem klopi. Poleg tega so domači otroci nancili skupaj tri mize, sedem stolov, dve

prukci, in eno mizo, ki je zelo primerna za marjaš.

Tako smo dobili dovolj materiala za barvanje. Načrt smo naredili tako: v soboto se kupi barva, toda barvati ne smemo, ker sicer se nedeljski gostje iz Clevelandu ne bi imeli kam vsesti. V nedeljo je dan počitka. V pondeljek se počiva iz vzroka, ker je bil dan prej nedelja, v torek se pregleda, če smo pravobarvo kupili, v sredo je začnemo mešati, v četrtek pregledamo koliko je dela, v petek bo šel dež, in v soboto se ne sme delati, ker pridejo v nedeljski gostje iz Clevelandu in ne bi imeli kam sesti, itd., odene sobote do druge!

Ampak naš kontraktor Eddie Simms ni bil zadovoljen s tem načrtom. "Delat ali pa fajtat!" je zaukazal Simms. In kdo bi se mu postavil nasproti? Toliko sem ga še naprosil, da naj mi izposluje iz Clevelandu kako pomembno, kajto je reporta, kako je vroče. Enkrat reče, da je 102, enkrat 104, in enkrat (ko je skrivel zakuril pod topomerom) je pa naznal s prepadenim obrazom, da topomer kaže 125! Ker pa takih topomerjev ne delajo na svetu, ki bi za nas zemljane kazali 125 stopinj vročine, sem pa vam jo pripelejo na dom. Vsaj tako sem jih razumel. Pozabil sem pa vprašati kdo bo plačal. No, to je pa njih brigata.

Kolonija nagcev me je malo potegnila. Malo prehitro sem plačal vstopnino, ki je niso hoteli dati nazaj. Naša kuharica v ljubljanski gostilni je, kot sem slišal, nekje zahtevala po predstavi vstopnino nazaj, pa ne vem, če jo je dobila ali ne. To je dokaz, da se mi Slovenci ne damo vpleteti.

Eddie je torej privolil, da smo poklicali starega znance Gramčeve farme "Hot-Doga" in Modicevega Mixa. V soboto večer sta šla na pot s Ford mašino, ki je bila narejena v Detroitu leta 1909, in v nedeljo zvečer ob polnoči sta prišla na naše všečno začetki. Eddie je bil vodilni vodnik, da se prišla na naše všečno začetki. Eddie je bil vodilni vodnik, da se prišla na naše všečno začetki.

Glede te naše clevelandске razstave rečem tole: kdor je bil že tam, ta bo zopet šel, ker v enem dnevu se ne more ogledati nitje desetine.

Vtisi z razstave

Cleveland, O. — Lep vtis sem dobil, prav za prav najlepši vtis, na cesti svetovnih narodov. Človek se tukaj kar ne more nagledati raznih zanimivosti. Seveda k sebi me je najprej povleklajšča naša slovenska gostilna Ljubljana, iz katere so prijetno dočeli glasovi slovenske harmonike, ubrano petje in naša govorica. Tukaj dobite tako točno postrežbo, za kar gre vsa čast managerju g. Rožancu in osobju.

Potem me je zanimala tudi farma, ki je na razstavi. Tukaj sem videl vse orodje na gumnasti kolesih. Samo krava ni imela gumnastih čevljev ali copat. Torej tukaj je pogresek.

Velika udobnost, posebno za pečlarje, je tukaj hiša z vso hišno opravo. Ni vam treba drugača, kot da poveste svoj način, pa vam jo pripelejo na dom. Vsaj tako sem jih razumel. Pozabil sem pa vprašati kdo bo plačal. No, to je pa njih brigata.

Kolonija nagcev me je malo potegnila. Malo prehitro sem plačal vstopnino, ki je niso hoteli dati nazaj. Naša kuharica v ljubljanski gostilni je, kot sem slišal, nekje zahtevala po predstavi vstopnino nazaj, pa ne vem, če jo je dobila ali ne. To je dokaz, da se mi Slovenci ne damo vpleteti.

Ogledal sem si tudi moj poklicni industrijski objekt, ki je tukaj hiša z vso hišno opravo. Ni vam treba drugača, kot da poveste svoj način, pa vam jo pripelejo na dom. Vsaj tako sem jih razumel. Ogledal sem si tudi naše všečno začetki.

Fantje marjašarji, če bi radi zaslužili hitro kak groš, se peljite na Gramčeve farmo v Genevo. Tam boste dobili dva človeka, ki prežita na marjašarske žrtve, a tukaj obigram z eno roko, pa žal nimam časa, da bi šel tje in se nekaj prislužil za pijačo. Karton je vsečen, da je prišel domov po svojih lastnih nogah in da ga niso pripeljali v železni kletki ali v

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemškem izvirniku K. Maya

Kar pa ni bilo sa-
mo slučaj, kakor sem pozneje
prav kot če komu sapa pri-
manjuje — in trenutek pozne-
je je privršalo, radostno je za-
tulilo in zavililo in močen pes
je planil v mene ter me podrl
na tla.

"Dojan—!"

Civilj je in lajal in tulil, či-
sto iz sebe je bil od veselja.
Skakal je v mene, pa spet v
vrancu in spet v mene. Pustil
sem mu veselje, polagoma se je
umiril. Tudi on je odnesel
zdravo kožo.

Razumno hrt je kmalu opa-
zil, zakaj da se toliko trudim
z vrancem. Nekaj časa je se-
del na zadnjih nogah in me pa-
metno gledal, potem pa je pri-
šel bliže, se vzravnal in previd-
no začel obližovati svojemu
priatelju Rihu njegovo bunko.
Rih pa se mu je mirno pustil
obližovati in se mu je od časa
do časa s prijaznim sopenjem
zahvaljeval za nežno skrb.

Nekaj časa sem tako ležal v
sočni travi ob vodi. Pa prostor
je bil odprt in premalo zavarovan,
poiskati sem si moral pri-
merno zavjetje. Zahajal sem
v odjezdil k vročaju gorovja,
ki sem o njem z Allotom govoril.
Tam sem bil varen.

Pobočje je kril močno zara-
ščen gozd, le dolina na levi goz-
dova je bila odprta in travnata.
Na enem mestu je segal
gozd daleč ven v dolino. Če
sem se na robu tistega gozda
skril, sem moral vsakega člo-
veka opaziti, ki se je hribovju
blížal.

Tja sem se obrnil, razjahal
in šel iskat varno skrivališče
za vrancu.

Pa komaj sem nekaj kora-
kov prodrl v temni gozd, me je
Dojan rahlo sunil z gobcem in
pomenljivo pogledal. Nekaj je
zavohal.

Stvar mi je bila presumljiva,
nisem ga smel pustiti v gozd.
Vzel sem ga na vrvico, privezal
vrancu k drevesu, pripravil re-
petirok za strel in previdno sto-
pil za hrtom.

Pa prepočasi sem mu stopal.
Vlekel me je za vrvico, da bi jo
bil skoraj raztrgal. Med dvema
visokima pinijama je zalažal.
Praprot se je bohotila ob vročaju
dreves in ko sem jo s puško raz-
grnil, sem zagledal v zemlji luknjo,
ki je peljala navzdol med
korenine. Kaka dva metra je
merila v širini.

Ali je žival tičala v luknji?
Pa ne. Hrt bi se bil vse druga-
če obnašal. Podregal sem s puško
in otiral nekaj mehkega, nekaj
kakor telo je bilo. In gotovo ne
sovražno bitje, to sem opazil na
hrtovem obnašanju. Kazal sem
mu namreč na luknjo in mu ve-
leval, naj zleze v njo. Pa ni, le
z repom je prijazno migal in
pričakovaje, da, veselo gledal v
luknjo.

Pa od kod so se Bebbeli vze-
li? Tu, globoko v gorah? Kdo jim je izdal, kod jezdimo? Nisem si znal odgovori-
ti na ta vprašanja.

Trenutno tovarišem nisem
mogel pomagati. Bili so ali
mrtvi ali pa ujeti. Šej Gazal
Gaboja pa je gotovo prihajal
za menoj. Skriti sem se mor-
mal, to je bilo prvo in najpo-
trebnejše. Drugo jutro, takoj
sem sklenil, pa se vrnem na bo-
jišče in razberem iz sledov, kaj
se je tovariši zgodilo. Šele po-
tem sem lahko za nje kaj ukre-
nil.

Razjahal sem in preiskal
vrancovo glavo.

Velika bunka mu je narastla
od udarca in bolelo ga je.
Peljal sem ga k bližnji vodi, le-
či je moral in hladil sem mu
glavo z obkladki, skrbno in lju-
beče, kakor mati neguje otro-
ka, ki se je udaril.

Pri tem poslu mi je minilo
dobre četrte ure, ko sem začel
od nekod čuden glas. Cul se je

1936 JULIJ 1936						
Su	Mo	Tu	We	Th	Fr	Sa
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

KOLEDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JULIJ

26.—Društvo Washington št. 32, Z. S. Z., piknik na Stuškovi farmi.

26.—Piknik S. N. Doma in Kluba drušev S. N. Doma na Pintarjevi farmi.

26.—Izlet pevskega društva Soča na Kauškove farme, White Rd., Wickliffe, O.

AVGUST

1.—Lake Shore Post 273, American Legion, izlet na Pin-tarjeve farme.

2.—United Hunting Club and Game Preserve priredi piknik na Stuškovi farmi.

2.—Olimpiada S. D. Zvezne na Pintarjevi farmi.

2.—Pevski zbor Javornik iz Barbertona priredi piknik na Novakovih prostorih v Sherman, O.

9.—Skupna društva fare sv. Vida priredijo izlet na Pintarjeve farme.

9.—Piknik združenih društv fare sv. Vida na Pintarjevi farmi.

16.—Društvo Brooklynski Slovenci št. 48 S. D. Z., priredi piknik pri Zornu na 4388 Bradley Rd.

16.—Piknik Slovenske mladinske šole S. N. Doma na Močilnikarjevi farmi.

16.—Društvo Cerkniško Jezero št. 59 SDZ ima izlet na Stuškove farme.

16.—Klub slovenskih mesarjev in groceristov priredi velik izlet na Pintarjeve farme.

16.—Šola S. N. Doma na St. Clair Ave. ima piknik na Močilnikarjevi farmi.

16.—Buckeye Lodge, No. 60 SDZ, Lorain, O., priredi piknik na Kosovi farmi na Seneca Rd.

23.—Piknik društva Glas Clevelandskih Delavcev št. 9 SDZ na Pintarjevi farmi.

30.—Podružnica št. 32 S. Z. obhaja 7-letnico obstanka v šolski dvorani sv. Kristine na Bliss Rd.

SEPTEMBER

6.—Srbski kulturni vrt, proslava Njegoša in koncert v avditoriju S. N. Doma.

8.—Pričetek konvencije J. S. K. Jednote v avditoriju S. N. Doma.

13.—Pevski zbor "Cvet" priredi vinsko trgatev v Slovenski delavski dvorani na Prince Ave.

20.—Proslava 5-letnice, ples in splošna zabava, podružnice št. 49 SZZ.

27.—Društvo St. Clair Grove št. 98 W. C. priredi proslava 20-letnice svojega obstanka v S. N. Doma na St. Clair Ave.

3.—Podružnica št. 50 SZZ priredi plesno veselico v avditoriju S. N. Doma.

4.—Dramsko društvo Ivan Cankar ima predstavo v avditoriju S. N. Doma.

10.—Klub O-Pal, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

11.—Skupna društva Slovenske Dobrodolne Zveze v Lorainu priredijo koncert v S. N. Doma na Lorainu.

16.—23d Ward Democratic Club, ples v avditoriju S. N. D.

17.—Slovenske Sokolice št. 442 SNPJ, plesna prireditev v avditoriju S. N. Doma.

24.—Društvo Napredni Slovenci št. 5 SDZ, ples v avditoriju S. N. Doma.

25.—Mladinski pevski zbor Slavčki, koncert v avditoriju S. N. Doma.

31.—Društvo Vodnikov Vecen št. 147 SNPJ, plesna veselica v avditoriju S. N. Doma.

NOVEMBER

8.—Samostojni pevski zbor Zarja priredi opero v avditoriju S. N. Doma.

ja koncem oktobra 1926 je fašistična Italija z dekretom od 25 novembra 1926, štev. 2,008 izdala izredno stroge naredbe za zaščito države. Predvsem se je za atentate na člane kraljeve družine in na načelnika vlade zopet uvela smrtna kazen. Smrtna kazen pa se je določila tudi za vse zločine velezidje, šponziranje, upora in podobno. Novi zakon za zaščito države pa je vseboval tudi drakonske odredbe za razne druge prestope, predvsem za morebitno zopetno ozivljenje razpuščenih društev, organizacij in strank. Za sojenje o deliktih, ki jih predira zakon za zaščito države, se je ustavil poseben tribunal (Tribunale Speciale per la difesa dello Stato), s sedežem v Rimu. To sodišče je pa že po svojem ustroju prav fašistično strankarsko sodišče. Tvorijo ga namreč pet članov, ki so zbrani izmed višjih častnikov fašistične milice. Predseduje mu pa general fašistične milice. Postopanje je podobno postopanju pred vojskami sodiščem za časa vojne.

Odredbe za zaščito države in poseben tribunal so veljale prvotno le za začasne. Toda odredbe same so dobole stalno veljavajo s tem, da so bile kot bistveni del sprejeti v novi italijanski kazenski zakon, ki nosi ime po ministru pravde Roccu. Funkcionalna doba posebnega tribunala bi moral izteči v decembri 1931, bila pa je podaljšana za nadaljnji pet let.

Dasi niso bile te odredbe izbrane radi jugoslovanskega prebivalstva Italije in tudi niso bile prvotno proti njim namenjene, so se vendar ravno proti Slovencem in Hrvatom Julijskih Krajin v najizdatnejši meri in v najostrejši obliki uporabljale. To izhaja že iz bežnega statističnega pregleda. Podatki niso morda povsem točni in tudi ne morejo biti točni. V začetku so namreč oblasti objavljale obširne poročila o procesih pred posebnim tribunalom. Zlasti obema procesoma proti jugoslovenskim otočencem v Pulju in v Trstu, ki sta se končala s smrtnimi odsobami, so fašistični listi posvečali cele strani in celo posebne izdaje. Pozneje so smeli objavljati samo imena obojencev, vrsto delikov in višino kazni. V najnovješem času pa poročajo samo na kratko, da se je vršil proces proti zločincem iz te ali one pokrajine ne da bi se navajala imena, prestopki in kazni, ali pa se proces sploh popolnoma zamolči.

Starši so seveda primorani, da svoje otroke pošljajo v šolo, ki prav za prav ni več šola, ampak samo kraj za raznaročovanje naših najmlajših. Ne glede na vse to, pa morajo starši še plačevati za vsakega šolocbvenega otroka predvsem vsako leto 5 lir za izkaznico in se razne druge stvari stalno prispevati v denarju. So to sicer malo zneski, a za našega kmeta in delavca, ki si jih mora od ustodržati, velika žrtev. Kdor se pravčasno ne odzove plačilu, je pa v nevarnosti, da izgubi delo, če je kje zaposlen, ali pa da ga doleti kakšna druga kazen. Po nekaterih krajih, to se pravi, kdor obstajajo otroški vrtci, morajo starši pošljati vanje svoje otroke, ki jih takoj včlanijo v fašistične mladinske organizacije in spet zahtevajo od roditeljev, da plačajo zanje članarine itd. Kakor hitro pa postanejo otroci članii teh organizacij, potem pa so absolutno odvisni od fašističnih kolodrij. To se je najbolj pokazalo na primer ob raznih proslavah, ob fašističnih praznikih itd., na katerih morajo vsi član brez izjemne sodelovanosti. Kdor se ne odzove temu ali onemu povabilu, mu zagrozijo, in če to nič ne zadeže, poklicajo starše na odgovornost in spet grozijo. Tako so malo pred zaključkom afriške vojne po nekaterih krajih to je, kjer so italijanski kaplani prirejali ob večernih molitvah za zmago. In spet so bili člani mlađi fašistične organizacije, ki so moralni cerkev napolniti. In kdor se ni odzval, so mu zagrozili z ricinovim oljem. — In to je način vzgoje v oni Italiji, ki se ponaša z večletno kulturo.

Dočim je namreč bilo vseh obojencev kaznovanih na ukupno 16,917 let, znaša kazen za 150 jugoslovenskih obojencev preko 1,600 let ali okroglo 9%. Od devetih obojencev, ki so bile doslej od posebnega tribunala obojene na smrt, jih je bilo pet, torej več kakor polovica, jugoslovenske narodnosti. Končno ne smemo pozabiti, da je sam Mussolini podaljšanje poslovne dobe posebnega tribunala leta 1931 utemeljeno na Abesinijo, dalje lazarišče Zdravljic, z mirenskega grada. Nekemu Pertotu iz Barkovlj so ovdajeli političko nadzorstvo. Med tem pa poročajo, da so že novi arretiranci na poti pred konficijsko komisijo, ki bodo brez nadaljnje tudi poslanvi v konficijsko. Izpitna vprašanja pa so bila letos posebno prenovejena. Tako poročajo iz nekaterih vasi, da so se vsa izpitna vprašanja nanašala le na po-

MESTNE VESTI

Kazen za mater, ki nima srca

Philadelphia, 18. julija. Mrs. Marion Shanks, stara 29 let, je priznala, da je ves dan zaprla dva svoja otroka, sama pa odšla s svojim ljubimcem na neko zabavo in ples. Sodnik jo je obsodil za nedoloden čas v zaporu.

Njena dva otroka, 4-letni John in 2-letni Charles, sta bila najdena zaprti v njiju spalnici. John je imel okoli vrata pasji ovratnik in verigo, s katero je bil priklenjen k temu. Mali deček Charles pa je ležal v zibelki, ki je bila prista na deski. Okno spalnice je bilo krmil, kar je palec na široko odprt, dasi je vladala zunaj vročina nad 100 stopinj Otročiča nista imela ne hrane ne vode.

Angleška vlada bo ojačala kraljevo stražo

London, 18. julija. — Angleška vlada je izdelala načrte za večjo varnost svojega suverenega ter bo okrnila tradicionalno svobodo očnih, ki bi se ob enakih prilikah radi igrali z revolverji in drugim.

Posej bo vsak kraljev korak zastrazen po močnih policijskih skupinah in številnih detektivih. Dasi je angleški kralj vladar največjega cesarstva na svetu, pa ga vendar vlada ni vprašala po njegovem tozadnem mnenju, to je, če mu je to prav ali ne, ker smatra, da je njegovo življenje last 600,000,000 njegov

Jack London:

ROMAN TREH SRC

Francis je dohitel svoje prijatelje na ozki stezici, kjer so se ustavili, da si konja malo odpocjet.

Nikeli več ne pojdem nikam brez polnih žepov denarja, — je vzkliknil zmagoslavno in začel pripovedovati, kaj je vi del iz svojega skrivališča v grmovju kraj zapuščene naselbine — Henry, celo po smrti vzamem na pot v raj vrečo denarja. Prepričan sem, da se da tudi v nebesih z dolarji marsikaj, doseči. Cujte! Prepričani in grizli so se med seboj, kakor psi in mačke. Nične ni zaupal drugemu. Od dotičnega, ki se je hotel spustiti v smrdljivi vodnjak, so zahetali, naj obrne poprep v se žeppe in da prestevi ves svoj denar. Discipline je bilo mahoma konec. Za poglavljavo se sploh niso zmenili. Najmanjšega in najlažjega je moral z revolverjem prisiliti, da se spusti v vodnjak. Ko je bil v vodnjaku, se je začel neusmiljeno norčevati iz svojih tovarišev. Obljubili so mu vse mogoče, ko so ga pa izvlekli, so planili nanj in ga začeli neusmiljeno tepliti. Ko sem skočil iz grmovja in hitel za vami, so ga še vedno pretepali.

Toda tvoja vreča je zdaj prazna, — je dejal Henry.

Saj to je baš naša prva in največja skrb! — je pritrdir Francis. — Če bi imel pri sebi dovolj srebrnih dolarjev, bi lahko zadrževal te tepece do sodnejga dne. Zdi se mi, da sem bil preveč radodaren. Nisem vedel, da lahko kupim te falote ceneje. In še nekaj vam moram povedati. Kar pripravite se, ta novica vas gotovo preseneti. Torres, senor Alvarez Torres, elegantni gentleman in stari prijatelj rodbine Solano, vodi skupaj s poglavljarem orožnike, ki bi nas radi ujeli in obesili. Mož je kar besnel videč, koliko časa izgubljojo orožniki z iskanjem dolarjev. Malo je manjkalo, da se ni sprl s poglavljarem zato, ker slednji ne zna krotiti svojih podložnikov. Da, senori, Torres je poslal poglavljavo k vragu. Slišal sem, kako ga je ozmerjal češ, da njegovi orožniki niso vredni posenega groša.

Pet milj dalje, kjer je vodila stezica ob robu globokega jarka, je Francis pregovoril svoje sponike, da so nadaljevali pot, sam je pa znova zaostal. Čakal je nekaj časa, da so drugi zavili za bližnjo goščo, nato je odšel počasi za njimi in prevzel tako prostovoljno obrambo beguncov za slučaj napada od zadaj. Kmalu je opazil na gosti travi sledo-

ve konjskih kopit. Iz kotanj se je cedila temna, mastna tekočina, v kateri je izurjeno Franciso obo takoj, spoznalo neocenjeno nafto.

To je bil samo začetek — nekje v bližini je moral biti glavni tok nafta, od katerega so se ločile te stranske struge. Kmalu je naletel na vrelec. Strmina je bila tako velika, da bi nastal slap, če bi tekla mesto nafta voda. Nafta je pa gosta in zato je tekla zelo počasni. Francis je bil utrujen in ker je bila pot čez potok goste nafta zelo naporna, si je hotel najprej odpociti. Sedel je torej na skalo, položil kraj sebe puško in revolver ter si zvili cigareto. Vsak hip je pričakoval, da se začuje peket konjskih kopit. Torres in poglavjar nista mogla biti več daleč.

* * *

Ves izmučen in onemogel je prihajal ubogi delavec na upehani kobili do istega jarka, kjer je sedel nekoliko v stran Francis, ki je slučajno odkril bogate petrolejske vrelce. Tu se je utrujena kobia zgrudila na tla. Delavec jo je brenil z nogo, da je zopet vstala, in zapodij s palico v gozd. Šepajoč je izginila v držunglah.

Toda s tem ubogi peon še ni bil rešen vseh negzod tistega dneva dasi sam niti slutil ni, kaj ga še čaka. Tudi on je sedel na skalo, skrčil noče, pričkal cigaretino in začel ogledovati potoka goste nafta. Kar je zaslil v bližini korake je ves prestrašen je zlezel v grmovje. Pokukal je iz svojega skrivališča in zagledal dva neznanca. Približala sta se izvoru petrolejskega vrelca in spustila s pomočjo železnega kolesa zatvornočko tako, da je tekla nafta zelo počasi.

Nič več ne gre, — je spregovoril starejši. — Še en obrat in nafta raznese cevi, ameriški inženjer me je svaril, naj pazim na cevi.

Komaj sta neznanca končala

svečje opravilo, ko se je pojavil odred jezdecev, med katerimi je spoznal skriti peon svojega gospodarja in njegove sosedje. Najbrž so porabilo to priliko, da prirede na ubežnega delavca brakado, kakor so prirejali Angleži na lisice.

Ne, ta dva lastnika petrolejskih vrelcev nista nikogar videle. Toda plemič, ki je jahal na celu odreda, je opazil sledove konjskih kopit in pognal konja v tisto smer. Ostali so mu sledili.

Peon je počakal, pokadil ciga-

reto in se zamislil. Ko so vsi ga škatljico vžigali. Nato mu je peon namignil, naj se požuri na ono stran struge, po kateri je zadrževala nafto, in opazil, kako je brizgnila gosta tekočina pod pritiskom podzemnih plasti visoko v zrak. Kmalu se je valila niz dol po hribu cela reka nafta. Peon seveda ni razumel, kaj to pomeni, in strašna nesreča se ni pripetila samo zato, ker je porabil pri zažiganju cigareto zadnjo vžigalico. Zaman je brskal po žepih — vžigalico ni bil več.

Zadovoljno se je smehl velič, kako se razlivna nafta. Spomnil se je da je v bližini stezica in ko je skočil po hribu niz dol, je naletel na Francisa, ki ga je sprejel z revolverjem v roki. Peona je obšla nepopisna groza, ko je zagledal pred seboj moža, ki ga je že dvakrat izdal. Zgrudil se je pred njim na kolena in dvignil roke prošec usmiljenja. Francis ga ni poznal, ker je bil siromšak po obrazu in glavi ves krvav.

— Amigo, amigo! — je zajecjal peon. Toda Francis ni imel časa poslušati njegovih lamentacij. Zassisal je nameč, kako se je sposaj na stezici sprožil kamen, najbrž pod človeško nogo. Tisti hip se je tudi spomnil, da stoji pred njim izmučeni ostanki istega bitja, ki mu je malo poprej pomagal z žganjem na noge.

— Hm, amigo, — je dejal Francis, — zdi se mi, da te preganjajo. — Ubijejo me, do smrti me pretepejo, strašno so jezni, — je dejal nesrečne. — Vi ste moj edini prijatelj, vi ste mi oče, rešite me!

— Ali znaš streljati? — je vprašal Francis.

— Predno sem se prodal v robstvo, sem bil divji lovec v Kordillerih, — je odgovoril peon.

Farnic mu je dal revolver in pokazal na drevo, za katerim naj se skrije. Velen mu je streljati samo tedaj, če bo preprisan, da ne zgreši. Sam pri sebi je pa pomisli:

— Zdaj je le golf v Tarrytownu v polnem teku. In Mrs. Bellingham sedi na verandni klubu ter obupano razmišlja, kako bi dohitela v igri svoje nasprotinike, ki so jo prehiteli za tisoč točk. Gotovo prosi usodo, da bi bila sreča mila. Jaz pa sem tu . . . tu nad bogatim petrolejskim vrelcem.

Toda nit njegovih misli je bila kmalu pretrgana, zakaj tisti hip so se pojavili na stezici orožniki s poglavljarem in Torresom. Francis je naglo ustrelil in skočil za drevo tako, da ga niso mogli opaziti. Sam ni prav vedel, je li zadel koga ali ne. Toda poglavjar in Torres nista imela niti najmanjšega namena na pasti skritega sovražnika brez ovinkov. Zato sta se skrivala za drevesa in pomikala počasi naprej. Prav tako sta se umikala tudi Francis in peon.

Boj je trajal komaj dobro uren v Franciso puški je ostal samo še en naboj. Peon je Francis pravočasno prepovedal streljati tako, da sta ostala v njegovem revolverju še dva nabojna. Toda ta čas je bila Leoncie s svojimi spremjevalci že daleč v Franciso je bil zadovoljen s svojim uspehom tem bolj, ker se je lahko vsak hip skril. Treba mu je bilo samo prebroditi tekočino nafta. Tako je šlo vse dobro od rok in vse bi bilo v redu, če bi se ne bil pojavil na hribu drugi odred, ki se je skrival za drevesa, in neprestano streljal. To je bil plemič s svojimi sosedmi, ki so mu prihitali na pomoč, da bi ujeli ubežnega delavca. Francis seveda ni vedel, kdo so ti nepričakovani sovražniki. Misli je, da preganja tudi ta odred njega in njegove prijatelje. O tem so pričale tudi svinčenke, ki so neprestano švigale mimo njega in njegove glave. Peon se je priplazil k njemu in pokazal, da sta v revolverju samo še dva nabojna. Vrnil mu je revolver in ga prosil, naj mu da namesto nje-

zov. Ko je imela denar v rokah, je kratkomočno izginila. Tako nisem imel niti žene, niti denarja. Ze pet let sem plantažni delavec. Pet let me gonijo na delakor živinče, pet let me pretepajo in mučijo, a pomislite: čež pet let sem dolžan že 250 pezov, dasi sem se prodal samo za 200.

* * *

Dočim sta prodirala Francis in nesrečni potomec plemena Maya vedno dalje v Kordillere, da dohitita svoje sopotnike, in docim so goreli daleč za njimi bogati Juchitanski petrolejski vrelci, je pripravljala usodenem dočim mu je prelestna mestiza čitala. Toda starec ni bil sanjav, niti junak, ki napada z mečem mlino na veter, kakor Don Quijote. Bil je sicer slep in zunanj svet je bil zanj mrtev, vendar pa so govorile poteze na njegovem koščenem obrazu, da je izredno energičen. Njegova duša nikar ni bila slepa, zakaj prodiral je v najskrivnejše globine sveta ter videla tam skrite grehe in zločine, plemenitost in dobra dela.

V eni izmed številnih kordilierskih skalnatih votlin sta sedela moški in ženska. Lepa in mlađa ženska je bila mestiza ali ženska z mešano krvjo. V votlini je brlela petrolejska svetilka in mlađenka je čitala knjigo, vezano v telečjo kožo — španski prevod Blackstone. Oba sta bila bosa. Na sebi sta imela raševinaste plase s kapucami. Kapuca pre-

krasne mlađenke je bila pomisljena na tilniki tako, da so se videli njeni bujni črni lasje, starec pa je bil pokrit kakor menih. Njegov dostojanstveni obraz, na katerem so se poznavali sledovi asketizma, je bil izrazito španskega tipa. Najbrž je imel tak obraz tudi Don Quijote. In vendar je bila med njima razlika. Starčev oči je pokrivala večna tema — mož je bil namreč slep.

Sedel je v pozici Rodinovega "Misleca," poslušal je in razmišljal, dočim mu je prelestna mestiza čitala. Toda starec ni bil sanjav, niti junak, ki napada z mečem mlino na veter, kakor Don Quijote. Bil je sicer slep in zunanj svet je bil zanj mrtev, vendar pa so govorile poteze na njegovem koščenem obrazu, da je izredno energičen. Njegova duša nikar ni bila slepa, zakaj prodiral je v najskrivnejše globine sveta ter videla tam skrite grehe in zločine, plemenitost in dobra dela.

Dvignil je roko v znak, naj mlađenka utihne in izgovoril misli, ki so mu rojile po glavi med čitanjem.

Moški mora vsak dan napredovati v svoji izobrazbi — je dejal tiho, kakor da govorí sam zase. — V bistvu so bili zakoni vedno dobrni. Toda praktično izvrševanje zakonov je spelja-

ZDRAVO, IZVRSTNO

DOMAČE VINO

po zmernih cenah dobite vsak čas pri

JERNEJ KNAUS

1052 E. 62nd ST.

AUGUST KOLLANDER

6419 St. Clair Ave.
v Slovenskem Narodnem Domu

PRODAJA parobrodne listike za vse prekomorske parnice;

POSILJA denar v staro domovino točno, po dnevni cenah;
OPRAVLJA notarske posle.

LOUIS OBLAK

TRGOVINA S POHISTVOM
Pohištvo in vse potrebujoča za dom.6303 GLASS AVE.
Henderson 2978

KADAR SI HOČETE POSTRECI Z . . .

mekimi pijačami

ne pozabite na

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

Prepričani ste lahko, da boste dobili najboljše, kar vaš rojak izdeluje že 27. leta.

Postrežem vam tudi lahko z izvrstnim pivom, kot Buckeye pivo, Union pivo in Gold Bond.

DOUBLE EAGLE BOTTLING CO.

6511-19 St. Clair Ave. HENDERSON 4629